

EXPUNERE DE MOTIVE

Revolta anticomunistă de la Braşov, din 15 Noiembrie 1987, a fost evenimentul politic major care a pregătit prăbuşirea iminentă a comunismului în România.

Revolta s-a declanşat la Întreprinderea de Autocamioane Braşov, printr-o grevă începută în data de 14 noiembrie, noaptea, la schimbul III şi continuată a doua zi dimineaţa cu un marş, până în centrul oraşului, în faţa Comitetului Judeţean al Partidului Comunist Român. Refuzul autorităţilor comuniste de a dialoga cu demonstraţii a provocat luarea cu asalt a sediului comunist de către multimea adunată. Portretul dictatorului Ceauşescu a fost doborât de pe frontispiciul clădirii şi incendiat, iar steagurile partidului comunist român au fost distruse. Pe clădirea fostului comitet judeţean s-au scris lozinci anticomuniste. Toate acestea au avut ca urmări intervenţia brutală a trupelor speciale de securitate, arestări, torturi etc. După ce iniţial se anunţase pedeapsa capitală pentru muncitorii arestaţi, sub presiunea opiniei publice mondiale, comuniştii au revenit asupra hotărârii lor, deportând, în urma unui proces înscenat, un număr de 61 de muncitori şi schimbând locurile de muncă ale altor 27 de persoane dintre cele peste 300 arestate şi anchetate în sediile Miliţiei şi Securităţii din Braşov şi Bucureşti.

După evenimentele din decembrie 1989, majoritatea celor deportaţi s-au reîntors în Braşov. Vasile Vieru, unul dintre cei 61 de muncitori deportaţi, decedase însă la Bârlad, în septembrie 1988, la mai puţin de un an de la anchetă, în urma maltrărilor la care a fost supus la Inspectoratul General al Miliţiei din Bucureşti.

Astăzi, mulţi dintre participanţi sunt bolnavi şi au condiţii de trai, materiale, precare.

Considerăm că revolta de la Braşov din 15 noiembrie 1987 a fost un moment declanşator al Revoluţiei din decembrie 1989 ce a dus la căderea regimului comunist.

Faţă de aceste considerente, susţinem faptul că luptătorii împotriva regimului comunist, participanţi la revolta de la Braşov care au suferit, în urma arestărilor, torturi, maltratări ori au fost deportaţi, trebuie să beneficieze de aceleaşi drepturi, în baza principiului echităţii şi al solidarităţii, ca şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei Române din decembrie 1989.

Astăzi, după 20 de ani, credem cu tărie că puținii oameni care au avut curajul să se manifeste în 15 noiembrie 1987, au dreptul de a fi considerați eroi-martiri și luptători ce au contribuit la căderea regimului comunist.

În spiritul aceluiași principii considerăm firesc ca și cei care au fost întemnițați, deportați sau au avut domiciliu obligatoriu datorită faptului că s-au opus instaurării și funcționării regimului comunist sunt îndreptățiți să aibă același tratament cu persoanele care beneficiază de prevederile Legii nr.341/2004, cu modificările și completările ulterioare. Mai subliniem faptul că persoanele care s-ar bucura de dispozițiile prezentei legi sunt cele care sunt înregistrate ca beneficiari ai Decretului-lege nr.118/1990, cu modificările și completările ulterioare.

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, overlapping letters and flourishes, positioned in the lower right quadrant of the page.